

Kafam Bidünya

– Y.KIZILTAN · 25 Kasım 2018

Öğle saati kadehlerinden

Mey otlanan zehirli engereğin

Sapkın hikayeleridir

Cüzamlı mısraların

Yegane ilhamı!

...

İğdiş infazını beklerken yaşlı Dut

Çıktı son nesil larvaları

Yumurtalarından

İpek böceğinin

Ve

Sona kalan yeşil umutlar

Sımsıkı sarılmışken yaşlı dallarına

Yem edildi

Sözde muhteşem kozalarını

Dışkılayabilmeleri için

Obur İpek böceği larvalarına...

/.../

Kutup çölleri ayazında

Müthiştir manzarası

Mahrem vaha dinamiklerinin!
Tükenmişliğin sahte şehveti
Sarılmışken hüznün beline
Çığıltılı gelişleri
Anılarda yankılanan arzular
Çekiverir soğumuş ayaklarını
Küllenen kasıklardaki isyan ateşine...
Hece sayısı bozulmuş bulutlar
Kuruluğunda çakarken
Safran sarısı şimşekleri
Kör neşterlerle dilimlenir
Pıhtılaşmış hayaller...
Yağamayan yağmura kurban edilir
Peltesi kırmızının tonlarında
Kaşıklanıyorken aşk!
Her defasında öykünürken son öpüşler
İlk sefer masumiyetine
Chanel moru dudaklar ardına kilitlenir
Kalıntıları Tekirdağ acılığında sevişen diller...

Sonunda ise
Yok oluş çaresizline ramak kala

Agnostik ruhu
İsi anason tüten

Duman imdatları gönderir adamın...

Son materyaldir bulunduğu ortamda

Ateşe verdiği iç çamaşırları!

...

-Kendinden dahi korkan uzak şehir dilberi!

-Mümkün müdür bu ruha sahip bir adamı

Orta şekerli kahveye eşlik

Uzak sevdan ile ayılabilmek?

Yıldıray Kızıltan